

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Ateliér pro životní prostředí, o.s.** se sídlem Praha 4, Ve svahu 1, zast. Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem, se sídlem Praha 4, Ve svahu 531/1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor ochrany prostředí, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, pracoviště Praha 1, Jungmannova 35, za účasti: Hlavní město Praha, Praha 1, Mariánské nám. 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.11.2007, č.j. S-MHMP-317866/2007/OOP-V-599/R-155/Pra

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 13.11.2007 č.j. S-MHMP-317866/2007/OOP-V-599/R-155/Pra se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6.800,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Pavla Černoouse, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru péče o

prostředí (dále jen „orgán prvního stupně“) ze dne 14.5.2007 č.j. MCP6/62811/2006 a to tak, že I. Ve výroku rozhodnutí B₁) se poslední věta nahrazuje větou: „Výsadba bude realizována do kolaudace stavby Městského okruhu č. 0080-Prašný most-Špejchar a bude provedena v souladu s ČSN DIN 83 9011 Práce s půdou, ČSN DIN 83 9021 Rostliny a jejich výstavba, ČSN 4649902-1 Výpěstky okrasných dřevin, v případě nevhodného agrotechnického termínu nejpozději do půl roku po kolaudaci“. II. Ve výroku rozhodnutí B₂) se poslední věta nahrazuje větou: „Výsadba bude realizována do kolaudace stavby Městského okruhu č. 0080-Prašný most-Špejchar a bude provedena v souladu s ČSN DIN 83 9011 Práce s půdou, ČSN DIN 83 9021 Rostliny a jejich výstavba, ČSN 4649902-1 Výpěstky okrasných dřevin, v případě nevhodného agrotechnického termínu nejpozději do půl roku po kolaudaci“. Ostatní části rozhodnutí zůstávají nezměněny.

V odůvodnění žalovaný uvedl, že orgán prvního stupně povolil rozhodnutím ze dne 14.5.2007 č.j. MCP6/62811/2006 pokácení 13 ks dřevin a 125 keřů dle „Tabulky odstraňovaných dřevin-MO stavba č. 0080 Prašný most- Špejchar“ na pozemcích č. parc. 473 k.ú. Hradčany a 4000, 4004, 4006, 4011/2, 4013 k.ú. Dejvice, 44 ks stromů, 1592 keřů dle „Tabulky odstraňovaných dřevin-MO stavba č. 0080 Prašný most- Špejchar“ na pozemku č. parc. 4292/3 k.ú. Dejvice a 1 ks dřevin dle „Tabulky odstraňovaných dřevin-MO stavba č. 0080 Prašný most- Špejchar“ na pozemku č. parc. č. 4292/1 k.ú. Dejvice. V souladu s ust. § 9 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. současně orgán prvního stupně uložil náhradní výsadbu hlavnímu městu Praze a to na pozemku č. parc. č. 473 k.ú. Hradčany 1 ks lísky turecké a 8 ks dřezovce trojtrnného, na pozemku č. parc. 474 k.ú. Hradčany 3 ks dřezovce trojtrnného, na pozemku č. parc. 757/1 k.ú. Hradčany 13 ks dřezovce trojtrnného, 67 ks sazenic pámelníku a 67 ks sazenic půdokryvných keřů. Správě železniční dopravní cesty, státní organizaci uložil náhradní výsadbu na pozemku č. parc. 4292/30 k.ú. Dejvice a to 19 ks brestovce západního na pozemku č. parc. 4013 k.ú. Dejvice 9 ks dřezovce trojtrnného.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání a žalovaný po přezkoumání celé spisové dokumentace dospěl k závěru, že řízení vedené orgánem prvního stupně netrpí žádnými procesními nedostatky a rozhodnutí ve věci bylo vydáno v souladu se zákony. Výrok napadeného rozhodnutí je srozumitelný, přehledný a určitý. Orgán prvního stupně vyhodnotil dostatečně funkční a estetický význam odstraňovaných dřevin, zjistil skutečný stav věci a stanovil přiměřenou náhradní výsadbu. Rovněž se podle žalovaného dostatečně vypořádal s námitkami žalobce. Žalovaný pouze upravil část výroku napadeného rozhodnutí týkající se uložení náhradní výsadby tak, aby bylo zohledněno případné posunutí náhradní výsadby do vhodného agrotechnického termínu a opravil názvy a čísla norem tak, aby odpovídala současnému znění platnému od 1.3.2006.

K námitce podjatosti žalovaný uvedl, že v této věci bylo rozhodnuto ředitelem Magistrátu hlavního města Prahy usnesením č.j. S-MHMP 478760/07 ze dne 7.11.2007 o tom, že ředitel OOP MHMP Ing. Arch. J. W. a jemu podřízené osoby OOP MHMP nejsou vyloučeni v řízení o odvolání ve věci pokácení dřevin rostoucích mimo les v souvislosti se stavbou „Městský okruh č. 0080 Prašný most – Špejchar“. Dne 12.11.2007 rozhodnutím č.j. S-MHMP-36262/07/OOP/V-69/R-172/Tr odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy potvrdil usnesení tajemnice Úřadu MČ Praha 6 č.j. MCP693274/2006., kterým bylo rozhodnuto, že vedoucí odboru péče o prostředí ÚMČ Praha 6 Ing. L. Z. není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci povolení kácení dřevin v souvislosti s předmětnou stavbou.

Dále uvedl, že posuzování vlivů na životní prostředí (proces EIA) se vlastního řízení o povolení kácení dřevin podle § 8 zákona č. 114/1992 Sb. bezprostředně netýká a výsledky tohoto posuzování nejsou pro toto řízení zákonem předpokládaným podkladem.

Podle žalovaného je pak závažným důvodem ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. umístění veřejně prospěšné stavby Městského okruhu č. 0080 Prašný most-Špejchar. Dostatečně závažným důvodem pro vydání rozhodnutí o povolení kácení dřevin je již tedy záměr realizovat tuto předmětnou stavbu. Žalovaný považuje stanovení okamžiku účinnosti rozhodnutí o povolení kácení dřevin na dobu, kdy nabude právní moc rozhodnutí o povolení stavby „Městského okruhu č. 0080 Prašný most-Špejchar“ jako dostatečnou záruku toho, aby nebylo káceno bez existujícího důvodu.

Žalobce v žalobě namítal nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí, kterou spatřoval v tom, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími důvody a to tvrzenou nezákonností způsobenou neexistencí stanoviska EIA a námitkou neexistence závažného důvodu ke kácení. Uvedl, že se žalovaný vůbec nevypořádal s odvolacím bodem, kde žalobce napadl tvrzení orgánu ochrany přírody prokazující důvodnost požadovaného kácení argumentací, která poukázala na funkční a estetický význam dřevin, negativní následky záměru, pro který je požadováno kácení a tedy na z toho vyplývající výsledek posouzení významu dřevin a důvodnosti jejich kácení. Má za to, že žalované rozhodnutí trpí vadou formy a bylo vydáno v rozporu s ust. § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu.

Žalobce rovněž namítal, že ve věci rozhodovali vyloučení pracovníci a to v obou stupních. Uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že stavebníkem, kvůli jehož stavbě bylo požádáno o toto kácení, je hlavní město Praha, vznesl námitku podjatosti vůči všem pracovníkům žalovaného a požadoval, aby Ministerstvo životního prostředí určilo jiný věcně a funkčně příslušný úřad k vyřízení žalobcem podaného odvolání.

Namítal vydání rozhodnutí bez existence zákonem vyžadovaného podkladu stanoviska EIA vydaného v procesu podle zákona č. 100/2001 Sb. a v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny, bez prokázání existence vážného důvodu a v rozporu s ust. o ochraně ptactva. Namítal tedy porušení ust. § 5a a 5b, § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. a čl. 35 Listina základních práv a svobod.

Ve vyjádření k žalobě se žalovaný zabýval žalobními námitkami žalobce, přičemž rovněž odkázal na skutečnosti uvedené v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

Ze správního spisu pak vyplývá, že žádostí ze dne 27.6.2006 požádala Výstavba inženýrských staveb, a.s. v zastoupení OMI MHMP jako stavebníka stavby „Městský okruh st.č. 0080-Prašný most-Špejchar a v zastoupení mandátáře IDS a.s o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les na plochách budoucí stavby. Předmětná žádost pak byla odůvodněna tím, že na uvedených pozemcích budou vybudovány podzemní silniční tunely a související přeložky inž. sítí v rámci stavby Městského okruhu Myslbekova-Pelc-Tyrolka a to pro část stavby Prašný most-Špejchar. Po skončení předmětné výstavby budou povrchy celého území upraveny do definitivního stavu ve smyslu projektu a stavebního povolení včetně sadových úprav. Dále bylo uvedeno, že na uvedenou stavbu bylo vydáno OÚR MHMP územní rozhodnutí dne 8.7.2002 pod č.j. MHMP/131247/01/OUR/DI/Š, MMR rozhodnutí o odvolání dne 9.4.2003 a oznámení o právní moci ke dni 22.5.2003. Současně bylo sděleno, že stavba je podle vyhlášky HMP č. 32 prohlášena pod č. 6 kategorie DK jako veřejně prospěšná stavba se

všemi z toho vyplývajícími vlastnickými důsledky. Předmětná žádost pak byla upřesněna dopisy výše uvedené akciové společnosti ze dne 11.7.2006 a ze dne 25.7.2006.

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 6, odboru péče o prostředí ze dne 14.5.2007 č.j. MCP6/62811/2006 bylo povoleno hlavnímu městu Praze pokácet 13 ks dřevin a 1257 m² keřů dle „Tabulky odstraňovaných dřevin-MO stavba č. 0080 Prašný most- Špejchar“, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí včetně odstranění kořenových systémů na pozemcích č. parc. 473 k.ú. Hradčany a 4000, 4004, 4006, 4011/2, 4013 k.ú. Dejvice, Správě železniční dopravní cesty, státní organizaci pokácet 44 ks stromů, 1595 m² keřů dle „Tabulky odstraňovaných dřevin-MO stavba č. 0080 Prašný most- Špejchar“, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí včetně odstranění kořenového systému na pozemku č. parc. 4292/3 k.ú. Dejvice a Českým drahám, a.s. pokácet 1 ks dřevin dle „Tabulky odstraňovaných dřevin-MO stavba č. 0080 Prašný most- Špejchar“, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí včetně odstranění kořenového systému na pozemku č. parc. č. 4292/1 k.ú. Dejvice. Orgán prvního stupně pak uložil provést kácení od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a současně nabytí právní moci rozhodnutí o povolení stavby Městského okruhu č. 0080 Prašný most-Špejchar. Dále bylo uloženo hlavnímu městu Praha vysadit na pozemku č.parc. 473, k.ú. Hradčany 1 ks lísky turecké a 8 ks dřezovce trojtrnného, na pozemku č. parc. 474, k.ú. Hradčany 3 ks dřezovce trojtrnného a na pozemku č. parc. 757/1, k.ú. Hradčany 13 ks dřezovce trojtrnného, 67 ks sazenic pámelníku a 67 ks sazenic půdokryvných keřů. Uvedeno rovněž bylo, že výsadba bude realizována do kolaudace stavby Městského okruhu č. 0080-Prašný most-Špejchar a bude provedena v souladu s ČSN DIN 18915 Práce s půdou, ČSN DIN 18916 Výsadba rostlin a ČSN 4649902-1 Výpěstky okrasných dřevin. Správě železniční dopravní cesty, státní organizaci bylo uloženo vysadit na pozemku č. parc. 4292/30 k.ú. Dejvice 19 ks březovce západního a na pozemku č. parc. 4013, k.ú. Dejvice 9 ks dřezovce trojtrnného. i zde současně bylo uvedeno, že výsadba bude realizována do kolaudace stavby Městského okruhu č. 0080-Prašný most-Špejchar a bude provedena v souladu s ČSN DIN 18915 Práce s půdou, ČSN DIN 18916 Výsadba rostlin a ČSN 4649902/1 Výpěstky okrasných dřevin. V odůvodnění správní orgán prvního stupně zrekapituloval průběh správního řízení, uvedl, že celkem bude káceno 57 ks stromů a 2851 m² keřových porost, za kácené dřeviny bude vysazeno 52 ks stromů, 67 ks keřů pámelníku a 67 ks půdokryvných keřů a že výsadba těchto dřevin je uložena hlavnímu městu Praha a Správě železniční dopravní cestě, státní podnik. Protože předmětná stavba je veřejně prospěšnou stavbou, nebyl termín kácení dřevin omezen pouze na jejich vegetační klid. Dále pak se orgán prvního stupně zabýval námitkami žalobce uvedenými v jeho vyjádření, které obdržel dne 6.3.2007.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 11.6.2007, v němž namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno vyloučenými úředními osobami, namítal absenci stanoviska EIA, že orgán ochrany předjímá, že teprve nastane takový důvod k povolení kácení dřevin, povolit kácení je však podle žalobce možno jen na základě existujícího důvodu a vydané rozhodnutí je proto nezákonné, že stavba, která podstatně zhorší životní prostředí a nepřinese žádný jiný pozitivní efekt nemůže být dostatečným „závažným důvodem“ pro povolení kácení dřevin, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 8 odst. 1, že nebyl zjištěn stav věci v rozsahu potřebném pro vydání rozhodnutí, a proto bylo porušeno ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb.

Žalovaný na základě podaného odvolání žalobce rozhodl v žalobou napadeném rozhodnutí tak, jak výše uvedeno.

Ve správním spise se pak rovněž nachází usnesení ze dne 4.12.2006, v němž tajemnice Úřadu městské části Praha 6 Lenka Pokorná rozhodla, že Ing. L. Z., vedoucí odboru péče o prostředí ÚMČ není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci žádosti o povolení pokácení dřevin v rámci stavby Městského okruhu Myslbekova-Pelc-Tyrolka a to části stavby Prašný Most-Špejchar stavba č. 0080; usnesení ze dne 11.12.2006, v němž Ing. L. Z., vedoucí odboru péče o prostředí Úřadu městské části Praha 6 rozhodla, že pracovníci odboru péče o prostředí ÚMČ, Městská část Praha 6 nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování ve věci žádosti o povolení kácení dřevin v rámci stavby Městského okruhu Myslbekova-Pelc-Tyrolka a to části stavby Prašný Most-Špejchar stavba č. 0080; usnesení ze dne 7.11.2007 č.j.: S-MHMP 478760/07/RED, v němž bylo rozhodnuto ředitelem MHMP o tom, že ředitel odboru ochrany prostředí MHMP Ing. arch. J. W. a jemu podřízené úřední osoby odboru ochrany prostředí MHMP nejsou vyloučeni v řízení o odvolání proti rozhodnutí odporu péče o prostředí Úřadu městské části Praha 6 č.j.: MCP6/62811/2006 ze dne 14.5.2007 ve věci povolení kácení dřevin v souvislosti se stavbou „Městský okruh č. 0080 Prašný most-Špejchar“.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22.12.2011, č.j. 8 Ca 44/2008-133 bylo rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 13.11.2007 č.j. S-MHMP-317866/2007/OOP-V-599/R-155/Pra zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6.2.2013, č.j. 1 As 68/2012-32 tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22.12.2011, č.j. 8 Ca 44/2008-133 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze po opětovném přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Městský soud v Praze posoudil předmětnou věc takto:

Žalobce v žalobě namítal, že ve věci rozhodovali vyloučení pracovníci a to jak v prvním tak i ve druhém stupni. Podle žalobce jsou všichni pracovníci úřadu městské části závislí na politickém vedení Prahy 6, které předmětnou výstavbu výrazně prosazuje. V úvahu je podle žalobce také třeba vzít nesamostatnost této městské části vůči hlavnímu městu jako celku, které je stavebníkem. Soud neshledal tuto námitku žalobce důvodnou.

K otázce podjatosti úředních osob úřadu městské části a magistrátu Nejvyšší správní soud v odůvodnění shora uvedeného rozsudku uvedl, že „...považuje za skutečnost obecně známou, že pražský městský okruh představuje velmi významnou a silně kontroverzní stavbu, která je předmětem četných sporů (ať již ohledně toho, v jaké podobě má být uskutečněna, nebo dokonce zda je výstavba městského okruhu, či některých jeho částí, vůbec zapotřebí). Nelze přehlédnout, že se proto městský okruh stal významným politickým tématem, které již dlouhou dobu nerezonuje pouze v pražské komunální politice, ale i na celorepublikové úrovni (typicky v nedávné době v souvislosti s problémy okolo dostavby tunelového komplexu Blanka). Jedná se tak o notoriu známou celostátně, tedy i zdejšímu soudu (k otázce, co lze považovat za skutečnosti soudu či správnímu orgánu obecně známé, případně známé z úřední činnosti, a k rozlišení notorií známých celostátně a notorií známých místně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2011, čj. 1 As 33/2011 – 58, č. 2312/2011 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud má zároveň za to, že již jen z těchto důvodů je na místě v některých řízeních týkajících se pražského městského okruhu učinit závěr o tom, že je v nich překročena ona kritická míra „systémového rizika podjatosti“, jak o ní hovoří usnesení

zdejšího soudu čj. 1 As 89/2010 - 119. V nyní posuzovaném správním řízení tomu tak ale nebylo. Nutno připomenout, že předmětem tohoto řízení byla žádost o povolení kácení dřevin. O daném povolení sice bylo rozhodováno v souvislosti s realizací části městského okruhu, avšak Nejvyšší správní soud vidí kvalitativní rozdíl mezi rozhodováním o povolení kácení dřevin podle § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny a např. rozhodováním o umístění stavby. Lze předpokládat, že politický tlak na určitý výsledek řízení se v případě takové stavby soustředí spíše na prvně zmíněné řízení (případně na řízení o vydání stavebního povolení nebo na řízení, v nichž jsou vydávána některá závazná stanoviska sloužící jako podklad pro vydání územního rozhodnutí). Řízení o povolení kácení dřevin ale bylo zahájeno až po vydání rozhodnutí o umístění stavby, úřad městské části v rozhodnutí, kterým kácení povolil, zároveň stanovil, že kácení musí být provedeno po nabytí právní moci rozhodnutí o povolení předmětné stavby, a otázky, které v tomto řízení správní orgány řešily, byly spíše „technického“ charakteru. Za těchto okolností nelze učinit závěr o tom, že by existovalo „systémové riziko podjatosti“ příslušných úředníků již z povahy dané věci. Žalobce zároveň zůstal jak ve správním, tak v soudním řízení na úrovni obecných tvrzení o „výrazném prosazování“ výstavby pražského městského okruhu ze strany politického vedení Městské části Praha 6 a Hlavního města Prahy. Neodkázal na žádné konkrétní jevy v politické či mediální sféře, které by naznačovaly zvýšený zájem o výsledek daného řízení (o povolení kácení dřevin) ze strany osob schopných ovlivnit jednání dotčených územních samosprávních celků.“

Žalobce v žalobě namítal, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími důvody – tvrzenou nezákonností způsobenou neexistencí stanoviska EIA a námitkou neexistence závažného důvodu. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že posuzování vlivů na životní prostředí (proces EIA) se vlastního řízení o povolení kácení dřevin podle § 8 zákona č. 114/1992 Sb. bezprostředně netýká a výsledky tohoto posuzování nejsou pro toto řízení zákonem předpokládaným podkladem. Podle žalovaného vycházejí výhradně ex lege tedy bezprostřední vztah mezi řízením o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les a posuzováním vlivů na životní prostředí, procesem EIA, neexistuje. Ohledně argumentace žalobce, že rozhodnutí o povolení kácení dřevin přijaté v nynější věci představuje rozhodnutí nutné k provedení stavby příslušné části pražského městského okruhu, což je záměr, který je předmětem posuzování podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého shora uvedeného rozsudku uvedl: „Žalobce odkazoval na § 10 odst. 4 uvedeného zákona, podle něž bez stanoviska (tj. stanoviska EIA) nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů. Jestliže tak stavba předmětné části pražského městského okruhu je záměrem, který podléhá posuzování podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, pak stanovisko EIA mělo být jedním z podkladů rozhodnutí rovněž v nynějším správním řízení. Tento závěr plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2010, čj. 1 As 91/2009 – 83, v němž se zdejší soud zabýval právě otázkou, zda stanovisko EIA má být využito a zohledněno pouze pro rozhodování ve stavebním řízení (v rozhodnutí o umístění stavby, ve stavebním povolení), nebo zda závěry formulované v tomto stanovisku mají být podkladem v každém navazujícím správním řízení probíhajícím podle zvláštních (tzv. složkových) zákonů. Dovodil přitom, že posléze uvedená varianta je správná. V daném případě tak konstatoval, že stanovisko EIA musí být „závažným podkladem pro rozhodnutí orgánu ochrany přírody podle § 12 a § 44 zákona o ochraně přírody a krajiny a má být zohledněno v napadeném rozhodnutí v rozsahu, v jakém se vztahuje k posuzovanému předmětu řízení, tj. v rozsahu posouzení vlivů dálnice D8, úsek Lovosice – Řehlovice, na krajinný ráz a na zvláště chráněné území.“ V nynějším případě sice

nejde o rozhodování podle § 12 a § 44, ale podle § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny, citované závěry však lze bezpochyby aplikovat také na toto řízení.“

Nejvyšší správní soud již ve výše citovaném rozsudku čj. 1 As 91/2009 – 83 konstatoval, že ust. § 10 odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, „... je spíše procesním ustanovením, které zakotvuje povinnost rozhodujícího správního orgánu brát v úvahu obsah stanoviska EIA, případně řádně odůvodnit, proč se od daného stanoviska ve svém rozhodnutí odklonil. Ustanovení § 10 zákona č. 100/2001 Sb. rovněž stanoví, že stanovisko EIA je povinným podkladem pro všechna správní řízení a že konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí mají být zahrnuty do rozhodnutí správního úřadu. Není určující, je-li takové ustanovení obsaženo v zákoně o posuzování vlivů na životní prostředí; pokud by uvedené procesní ustanovení bylo obsaženo např. ve správním řádu, v zákoně o ochraně přírody a krajiny či jiných složkových zákonech, dosáhl by zákonodárce stejného výsledku.“

Soud tedy vzhledem ke shora uvedenému námitku ohledně neexistence stanoviska EIA shledal důvodnou.

Pokud pak jde o žalobcovu námitku neexistence závažného důvodu, žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že jím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. je umístění veřejně prospěšné stavby Městského okruhu č. 0080 Prašný most-Špejchar. Dostatečně závažným důvodem pro vydání rozhodnutí o povolení kácení dřevin je podle žalovaného již samotný záměr realizovat tuto předmětnou stavbu. Žalovaný pak považoval stanovení okamžiku účinnosti rozhodnutí o povolení kácení dřevin na dobu, kdy nabude právní moc rozhodnutí o povolení stavby Městského okruhu č. 0080 Prašný most-Špejchar, jako dostatečnou záruku toho, aby nebylo káceno bez existujícího důvodu. Žalobce v žalobě namítal, že ve svém odvolání napadl tvrzení orgánu ochrany přírody, obsažené v odůvodnění jeho rozhodnutí a prokazující důvodnost požadovaného kácení argumentací, která poukázala na funkční a estetický význam dřevin, negativní výsledky záměru, pro který je požadováno kácení a tedy na z toho vyplývající výsledek posouzení významu dřevin a důvodnosti jejich kácení. Podle žalobce se žalovaný s tímto odvolacím bodem nevypořádal. V odvolání ze dne 11.6.2007 žalobce uvedl, že výstavbou městského okruhu se naopak zvýší zatížení v prvoinstančním rozhodnutí uvedených ulic, tedy se ještě zhorší průjezdnost, do ovzduší se tak dostane více zplodin a životní prostředí se výstavbou městského okruhu podstatně zhorší. Žalovaný se pak opravdu touto námitkou žalobce v odůvodnění svého rozhodnutí nikterak nezabýval, čímž se stává v této části jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Soud pak rovněž neshledal oprávněnou námitku žalobce, že žalovaný nezjistil nezákonnost prvostupňového rozhodnutí spočívající v opomenutí ochrany ptactva podle ust. § 5a a § 5b zákona č. 114/1992 Sb. Tato námitka nebyla v odvolání žalobce uplatněna, nicméně ani v žalobě žalobce tuto námitku blíže nekonkretizoval.

Vzhledem ke shora uvedenému soud tedy bez nařízení jednání zrušil žalobou napadené rozhodnutí jednak pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a jednak pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí/ § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s./ a dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení.

Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení žalobce advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Náklady řízení tedy činí celkem 6.800,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. srpna 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová